

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΚΑΤΙΑΝΝΗ

Με «πρωτοβουλία»
του κ. Πάχτα;

Πόσο άραγε ένοχος είναι ο κ. Πάχτας και οι συνυπογράψαντες εννέα βουλευτές ώστε ο μεν πρώτος να αποπεμφθεί από την κυβέρνηση, όλοι μαζί δε να διαγραφούν από τα ψηφοδέλτια των υποψηφίων του ΠΑΣΟΚ. Αναφέρομαι και στα δύο είδη ευθύνης, στην ατομική ευθύνη και στον επιμερισμό της συλλογικής ευθύνης ενός κόμματος και μιας κυβέρνησης που χειρίζεται αυθαίρετα τους δημοκρατικούς θεσμούς και έβγαλε στο σφυρί το εθνικό έδαφος και το φυσικό περιβάλλον.

Ός προς την ατομική ευθύνη του καθενός: Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι ο κ. Πάχτας μόνος του και σε συνεννόηση με τον κ. Ανθόπουλο και τους άλλους κατέθεσαν τη σκανδαλώδη εμβόλιμη

Ούτε καν ο κ. Κοσμίδης, ος τα πανθ' ορά, δεν γνώριζε τη σκανδαλώδη εμβόλιμη τροπολογία;

τροπολογία, έστω και αν διακαώς επιθυμούσαν να εξυπηρετήσουν φίλο ή πελάτη τους. Ο κ. Πάχτας ασφαλώς το συζήτησε με τον προϊστάμενό του υπουργό Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος θεωρείται βέβαια ότι διαφώνησε. Μη μου πείτε ότι, μετά τη διαφωνία του κ. Χριστοδουλάκη, ο κ. Πά-

χτας είχε το σθένος και το ανάρστημα να φέρει με δική του ευθύνη τη σκανδαλώδη τροπολογία στη Βουλή, χωρίς να τα γνωρίζει κανείς άλλος, παρά μόνο αυτός και οι συνυπογράψαντες εννέα βουλευτές! Ούτε καν ο κ. Κοσμίδης... «ος τα πάνθ' ορά»! Η κυβέρνηση είναι συλλογικό όργανο και αν ισχυρίζεται ότι δεν γνωρίζει τι πρότεινέ ένα μέλος της τότε η πολιτική ευθύνη είναι ακόμη βαρύτερη.

Και αν ακόμη πιστέψουμε το μάλλον απίστευτο, ότι ο κ. Πάχτας ενήργησε με δική του πρωτοβουλία, κινήθηκε σε κλίμα γενικότερης κυβερνητικής πρακτικής, όπου η πολιτική εμπλέκεται και διαπλέκεται με ιδιωτικά συμφέροντα, μικρά ή μεγάλα, με πρόσχημα... την «ανάπτυξη».

Εδώ και χρόνια το περιβάλλον και η εθνική γη είναι το μέσο και το αντικείμενο εκτεταμένης συναλλαγής και προώθησης των πελατειακών σχέσεων. Η διαβόητη εκείνη ανώνυμος εταιρεία, τα «Τουριστικά Ακίνητα» που στην αρχή συνεστήθη για να διαχειριστεί τα ακίνητα του ΕΟΤ και κατόπιν απέκτησε την ιδιοκτησία τους για να καταλήξει ιδιωτική με πρόθεση να εισαχθεί στο Χρηματιστήριο (δεν ξέρω αν εισήχθη), όπου ιδιώτες θα ελέγχουν το 60%, κάνει ανεξέλεγκτα, αυτό που επιχείρησε ο κ. Πάχτας. Παραχωρεί σε ιδιωτικά συμφέροντα προς εμπορική αξιοποίηση τις ωραιότερες ακρογιαλιές, ξενοδοχεία και δάση.

Αλλές κυβερνητικές πράξεις αποκαρκτηρίζουν δάση και δασικές εκτάσεις ή μεταβάλλουν τους άρους δόμησης, που αúτως ή άλλως ούτε ελέγχεται η εφαρμογή τους ούτε τηρούνται, για να προχωρήσει απρόσκοπτη η «ανάπτυξη» των ιδιωτικών συμφερόντων. Στην ίδια πολιτική προώθησης των πελατειακών σχέσεων εντάσσεται η νομιμοποίηση των αυθαιρέτων, η παραχώρηση εκτάσεων στο Γουδί, η «δήμευση» του μεγάλου οικοπέδου της ΣΕΛΕΤΕ, τα σχέδια για την οικοπεδοποίηση μεγάλου μέρους του Ελληνικού και τόσα άλλα.

Ο κ. Πάχτας δεν είχε απέναντί του σταθερή πολιτική βούληση και νομοθεσία που να προστατεύουν την εθνική γη και τη μορφολογία της, που να επιβάλει εκτός εμπορικής συναλλαγής τα δάση, τις δασικές εκτάσεις, τις βραχώδεις εκτάσεις, τις ακρογιαλιές και τα ιστορικά τοπία. Δικαιολογημένα, λοιπόν, ο κ. Πάχτας και οι συνυπογράψαντες βουλευτές, και αν ακόμη κινήθηκαν με δική τους πρωτοβουλία, πράγμα μάλλον αδύνατο, ενήργησαν με τη βεβαιότητα ότι εφαρμόζουν γενικότερη κυβερνητική πολιτική!

Το πιο σοβαρό ωστόσο, από την υπόθεση αυτή είναι ο αυθαίρετος και καταχρηστικός χειρισμός των δημοκρατικών θεσμών που επιτρέπει σε... εννέα βουλευτές να ψηφίζουν νόμους με σοβαρότερες συνέπειες.